

MÙA TRUNG DU

***Anh trở về
Trung du một chiều mưa
Núi đồi sũng nước
Ga vắng nhập nhòa chân bước
Không có em chờ nơi góc nhỏ ngày xưa.***

***Em đã đi
 buổi ấy
 một chiều mưa
Em thành cô dâu
 Em thành kỷ niệm
Ánh mắt thân thương, nụ cười bên lén
Bây giờ ở đâu?***

***Những chiều mưa rồi sẽ qua mau
Chỉ còn lại âm thầm thương nhớ
Đã bốn mùa mưa chẳng còn ai đợi nữa
Sân ga buồn còn lại một mình thôi!***

***Trung du chiều nay mưa rơi
Những ngọn đồi vẫn khát
Mưa nhòe trong khóe mắt
Câu thơ lạc lối về...***

1-9-1980